

א פ ר י ם ד ר ו ר ז"ל

נולד: באוסטריה ב- 9.11.1911

נפטר: ב- 21.7.1988

אפרים דרכסלר נולד ב- 1911 באוסטריה. היה פעיל בתנועה הציונית ב"החלוץ". סיים בית ספר תיכון ואף החל לימודי משפטים באוניברסיטה (שם פגש את טובה, אשתו לעתיד), אך הרצון לעלות לארץ היה חזק יותר מהשאיפה להשכלה והוא עזב את האוניברסיטה ויוצא להכשרה, שם נבחר למזכיר הקבוצה.

בשנת 1935 עולים טובה ואפרים לארץ ומתיישבים במושבה ראשון-לציון. אפרים עובד בפרדס כפועל וכאחראי. כחניך תנועת נוער ציונית-חלוצית מקיים שם את בסיס "תנועת העבודה" למורת רוחם של רוב התושבים בוגרי אצ"ל (מצביעי חרות). אפרים איש עקרונות מגיע עד תפקיד מזכיר מועצת הפועלים בבאר-יעקב ואז, צמוד לעקרונות שהאמין בהן ודיבר עליהן, הוא מפעיל דוגמא אישית ומצטרף לתנועה מהעיר לכפר וב- 1953 מגיע לאשדות עם טובה ושני ילדיהם עודד ויואלה, יבדלו לחיים ארוכים.

באשדות שובץ אפרים לעבוד בנוי. תוך תקופה קצרה יצא לקורס גננים, למד את הנושא, העמיק בו והאמין בו. ראה בגן-הנוי הקיבוצי אפשרות להשפעה על אקלימו הקשה. יצירת אפשרות למנוחה, בריאות; ניקיון ויופי ויחד עם עובדי הנוי עמל בחריצות וניסה להדביק את העבודות שצריך לעשות בזמן.

בגיל 52 הבין שכבר אינו בחור צעיר וקיבל על עצמו עבודת פקידות, עסק בחדרת קודש בנושא פנסקי החבר, כאשר האמין, גם פה, שאין עיסוקו טכני בלבד וראה בפנסק האדום ערך ממש, באחד העלונים כתב: "כמה מאורעות עבר הפנסק הקטן במשך שנות קיומו: חוסר עבודה, מלחמה על עבודה עברית, אירגון הפועלים, התקוממות נגד השלטון הבריטי ולבסוף - מדינה עברית. לו יכול היה הפנסק לדבר היה מספר לנו הרבה מאד"...

במסירות ובנאמנות דאג שהפנסקים יהיו ברי-הוקף, דאג לחידושם, לתמונות, לכולים. ואפילו הציע לא פעם להעניק את הפנסק לבנינו בחג-המתזור שירגישו את חברותם בהסתדרות. עם הנהגת התקציב הכולל ושיטת הצ'קים הפנימיים, קיבל על עצמו אפרים את סיכומי התקציבים. בתקופת טרום-המחשב היתה זו עבודת נמלים שאפרים, בחריצותו ומסירותו יכול לה. את אהבתג, לנוי צמצם לעבודה מסורה בגינתו הפרטית, שהיתה גן פורה וחלק חשוב מחייו.

אפרים וטובה, תבדל לחיים, היו בית פתוח לאורחים ותושבים בקיבוץ. תמיד אימצו כני חברת-נוער, מתנדבים מחו"ל וחיללים. למרות שבתם צנועה בצורה בולטת, עם ריהוט מינימלי וציוד הכרחי, הרי החום שהעניקו שניהם והלב הפתוח, החביבות הרבה משכו אליהם וקשרו אליהם את המאומצים שנשארו בקיבוץ ואז אלו שעזבו, אשר המשכנו לראות בביתם של טובה ואפרים כביתם - הם.

בשלושים וחמש שנות חברותו באשדות, אפרים הוא מהחברים השקטים והמסורים. איש ששמר דברים בבטן, אך גם כתב בעלון, גילה איכפתיות רבה בנושאים עקרוניים ובנושאי היסוד. גם תודה ידע לומר ובעלונים אנו מוצאים את תודותיו המשותפות. עם טובה, על טיול שהיה, על עזרה רפואית שניתנה, על ירח עיון, על מסיבה מוצלחת. העלה היריהורים על מבנה חברתנו והדרך בה מטפלים בדברים והצנע הצעות. בתשע השנים האחרונות, כשל מחלתו, יצא ממעגל העבודה הסדיר. המשיך ככל שיכול את עבודתו עם פנסקי-החבר עד שגם לה לא יכול יותר, אתמול בבוקר החזיר את נשמתו לבורא, בלי הרבה סבל, כיאה לחלוץ.

תהי נשמתו צרורה בצרור החיים.